

Zázračný oriešok je stretnutie veľkej rozhlasovej rodiny po dvoch rokoch

Barbora ZAMIŠKOVÁ (1983)

Barbora Zamišková je bábkoherčka a pedagogička. Je vedúcou divadla TUŠ a predsedníčkou o.z. KBT. Divadlo Tuš existuje pod Občianskym združením KBT, ktoré vzniklo v decembri 2007 z iniciatívy mladých absolventov Katedry bábkarskej tvorby VŠMU v Bratislave. Združenie sa zameriava na tvorbu v oblasti umenia a vzdelávania. Pripravuje netradičné interaktívne inscenácie, pri ktorých tvorcovia využívajú rôzne bábkarské postupy. V predstaveniach KBT sú diváci priamo zapájaní do deja s edukatívnym a dramaterapeutickým zámerom. Ich tvorba je orientovaná na všetky vekové skupiny. Barbora je absolventkou Filozofickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave (odbor slovenský jazyk – estetika) a Katedry bábkarskej tvorby VŠMU v Bratislave (odbor bábkoherectvo). Doktorandské štúdium absolvovala v Kabinete divadla a filmu v SAV (odbor dejiny divadla). V súčasnosti pôsobí ako bábkoherčka v Bábkovom divadle Žilina a na Súkromnom konzervatóriu v Martine ako pedagogička predmetov dejiny divadla, rozbor drámy a herecká tvorba. Našu knižnicu navštevuje s dramatickými inscenáciami pravidelne. Podieľala sa aj na divadelných podujatiach 9. Zázračného orieška v dňoch 17. - 20. mája.

Ako ste obohatili sprievodný program festivalu Zázračný oriešok?

Mám na starosti niektoré divadelné predstavenia, pretože okrem nás tu bolo aj bábkové divadlo z Brna. Za Katedru bábkarskej tvorby (KBT) prišli zahrať predstavenie Kocúr na kolieskových korčuľiach študenti - bábkoherci. Je to ich bakalárske predstavenie inšpirované rovnomennou knihou Jána Uličianskeho. To bolo práve dnes (streda 18. máj, pozn. red.), obohatili aj vernisáž výstavy Miloša Koptáka kúskom z tohto predstavenia. Zajtra mám na programe Andanténu - prierez 90 rokov rozhlasového večerníčka, čo nie je divadelné podujatie, ale spomienkový program. Budeme spomínať, akí boli rozprávkari za uplynulých 90 rokov. Mňa ako rozprávačku bude sprevádzať psík Andanténa - bábka. Je to psík, ktorý vypátra tie najkrajšie a najlepšie ukážky z rozhlasovej večerníčkovej tvorby. Popoludní o 14-tej bude program Vianočka Udatný, teda dramatizácia známej knižky (Vianočka Udatný, medveď Mňau, drak Čau a originál princezná Fujara Lopúchová - Juraj Raýman, Vanda Raýmanová. Vydavateľstvo Filmotras, 2014, pozn. red.), ktorá je aj súťažným rozhlasovým titulom. Na to sa veľmi teším, pretože prídu tvorcovia knihy aj rozhlasovej podoby. Budeme mať aj bábku vianočky. V piatok (20. máj, pozn. red.) si zahráme klasické rozprávky Tri prasiatka a Ako išlo vajce na vandrovku.

Vystúpili ste už počas otváracieho večera festivalu. Ako ste vnímali atmosféru z pozície jednej z trojice moderátorov - hercov, ktorí sprevádzali slávnostným programom?

Keď sme si to pripravovali spolu s mojimi hereckými kolegami Jožkom Štupákom, Mišom Labudom a s režisérkou Adrianou Totikovou, tak sme z toho mali veľké obavy. 90 percent celého programu bola improvizácia s publikom. Cieľom celého scenára aj toho programu bolo priblížiť detskej porote, ale aj nezainteresovaným, „nerozhlasákom“, ako vzniká rozhlasová rozprávka. Čiže ukázať im rôzne zvuky,

efekty, ktoré môžu pri tvorbe zažiť a potom pri tom počúvaní. Pre nás to bolo naozaj otázne, že či publikum túto hru prijme, že sa spoločne budeme hrať a vytvárať prostredia ako lúky, lesy, alebo nie. Moderovať podujatie sme išli naozaj s veľkými obavami, ale publikum bolo navnadené možno aj preto, že z minulých ročníkov vie, že atmosféra je vždy úžasná a skvelá, že sa stretáva veľká rozhlasová rodina, ktorá sa nevidela dva roky. Bolo to niečo úžasné, aj pán primátor zavíjal ako vlk a všetci sme robili vietor, kvapky dažďa... bolo to naozaj veľmi pekné a pre mňa ako herečku z pódia veľký zážitok. Spoločne s divákmi sme vytvorili krásnu atmosféru večera.

Na oriešok chodíte pravidelne. Na minulom ročníku ste sa vyjadrili, že je pre vás studnicou nápadov a inšpirácie v tvorbe pre deti.

Áno. Môj prvý Zázračný oriešok bol keď som bola prváčka na bábkoherectve na VŠMU. Náš profesor - rozprávkár Janko Uličiansky nás zobral do Piešťan s našou prvou inscenáciou a odvtedy zažívam každý jeden ročník veľmi aktívne. Prežívala som to už počas štúdia, ale aj keď som už hrala v bábkovom divadle v Žiline, neskôr ako pedagóg na Katedre bábkarskej tvorby. Je úžasné, ako sa festival posúva aj mimo Piešťan do ďalších dedín, ako chodia na podujatia deti z okolia, ako všetci prežívame rozhlasové rozprávky. Vidíme ich rôzne podoby v divadelnom spracovaní, alebo vidíme autora, ktorý napísal knižnú predlohu. Je skvelé, že veci, ktoré počujeme cez rozhlas, sa zrazu zhmotnia a zviditeľnia a máme možnosť komunikovať s tvorcami. Pre mňa je to úžasné stretnutie s ľuďmi, ktorých si veľmi vážim a ktorých tvorbu sledujem počas dvoch rokov a na Orišku sa s nimi môžem naozaj stretnúť a oceniť ich robotu. Na tieto krásne stretnutia sa vždy veľmi teším.

Ďakujeme za rozhovor a želáme veľa úspechov.

Akcia: Kocúr na kolieskových korčuliach

Dátum: 18.5. 2016

Autor rozhovoru: Katarína Beňová